

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

lauantai 4.7.2026
aamuseurat klo 8.30
Tuomo Kälviä

Ystävät,

Mikkelin yliopistokeskus järjesti alkuvuodesta luentosarjan, missä tarkasteltiin häiriö- ja kriisinkestävyteen liittyviä teemoja. Hiippakuntamme piispan Mari Parkkisen luento käsitteli aihetta henkinen resilienssi. Hän totesi pitämässään luennossa mm. seuraavaa: "Henkinen kriisinkestävyys eli resilienssi on kykyä kohdata yllättäviä ja haastavia tilanteita niin, että toimintakyky säilyy ja tilanteen aiheuttamasta stressistä voi palautua tehokkaasti." Henkinen resilienssi ei ole synnynnäinen ominaisuus, vaan se on taito, jota voi kehittää, harjoittaa sekä myös vaalia. Henkistä kriisinkestävyyttä voidaan lähestyä yksilön, yhteisön sekä erilaisten organisaatioiden ja yritysten näkökulmasta. Erilaiset kriisitilanteet, vaikkapa viime vuosien pandemia, taloudelliset haasteet niin omassa elämässä kuin valtiontaloudessa sekä kansainväliset konfliktit haastavat kriisinkestävyyttä sekä yhteisesti että yksityisesti. Yhteiskunnallisesti henkinen kriisinkestävyys vaikuttaa koko väestön resilienssiin, piisпамme totesi ja jatkoi: "...kun taas yksilötasolla se on keskeinen osa hyvinvointia ja selviytymistä."

Yhteiskuntamme turvallisuusstrategia 2025 nostaa henkisen kriisinkestävyden yhdeksi kokonaisturvallisuuden ja varautumisen kärjeksi. Kokonaisuutena henkinen kriisinkestävyys pitää sisällään koulutuksen ja kulttuurin, mutta myös *hengellisen kestävyden*, Parkkinen totesi ja jatkoi puhumalla toivosta ja rauhasta, jotka hänen mielestään ovat henkisen kriisinkestävyden kivijalkoja. Luennossaan hän pyrki avaamaan näköaloja siihen, mitä toivo on ja pohti sen jälkeen, mistä toivoa olisi mahdollista saavuttaa. Lopuksi hän pohti luennossaan, mitä toivo merkitsee yhteisöllisessä mielessä.

Yksityisen ihmisen kokema toivo ja yhteisön yhteinen toivo liittyvät väkevästi toisiinsa näillekin Ylivieskan herättäjäjuhlille kokoontuvan juhlikansan uskonkilvoitusta kannattelemaan.

Viime aikojen uutiset maailmalta ja kotimaasta aiheuttavat paljon huolta. Sodat, konfliktit maailmalla ja kotimaan uutiset kohonneesta työttömyydestä, lapsiperheiden toimeentulohuolista, informaatioteknologian ylivallassa ja valtion miljardiluokan velkataakasta aiheuttavat monille epätoivoa. Me tarvitsemme uusia näkökulmia ja rohkeutta tarttua niihin ja ponnistella yhteisen hyvän saavuttamiseksi. Isänmaamme historia kertoo kansakuntamme selviytymistäisteluista ja rohkeudesta. Ajattelen, ettyä näin me selviydymme sinnikkyyttä osoittaen yhä edelleen.

Näiden Ylivieskan herättäjäjuhlien tunnus kertoo: "En lakkaa toivomasta". Toivo siitä, että tilanne muuttuu, että tilanne paranee siitäkin huolimatta, että kaikki näyttäisi epätoivoiselta. Toivo antaa meille luottamuksen siihen, että vastoinkäymiset selätetään.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Toivo on uskoa tulevaan, ja vaikka toivo syntyy hyvinkin pieniltä näyttävistä asioista, se ei ole vaaleanpunaista haihattelua, vaan tosiasioiden tunnustamista. Toivo nousee olemassa olevan kriisin keskeltä. Ajattelen, että toivo ilmenee myös tekoina. Ukrainan sota järkytti perusturvallisuuttamme Itä-Suomessa, missä olen asustanut viimeiset kuusi vuotta. Toisaalta se on synnyttänyt kotikaupungissani vahvan auttamisen ja taloudellisen tuen antamisen mielen. Sodan jaloista paenneita on asettunut asumaan ja tekemään työtä Suomessa. Mikkelistä lähtee tasaiseen tahtiin avustusrekkoja kohti Ukrainaa.

Toivo on merkittävä tekijä ihmiselämässä, niin yksityisten ihmisten välisissä kanssakäymisissä kuin kaikkialla maailmassa. Luterilaisina kristittyinä meidän on hyvä muistaa uskonpuhdistajamme Martti Lutherin sanoja: "Kaikki mitä maailmassa tehdään, tehdään toivon voimalla."

Jukka Malmivaara kirjoitti aikanaan toivon ilmapiiristä. Suomessa usein vierailut pappi puhui eräässä seuratilaisuudessa. Tämä kertoi, kuinka häneltä hänen palattuaan Suomen matkaltaan kysyttiin, mitä hän oli oppinut Suomessa. Hän kertoi vastanneensa, että ainakin yhden asian. Hän oli saanut vaikutelman toivon ilmapiiristä.

Vallitseeko tämän heränteen kansan keskuudessa toivon ilmapiiri? Kenties monen tätäkin seurapuhetta kuuntelevan mieltä askarruttavat päinvastaiset tunnelmat ja ajatukset. Näyttääkö sinusta, näyttääkö itsestänikin, että maailmanmielisyys leviää, leviää se henki, josta vanhassa Siionissa veisataan: "*Maailmanmielisyys, sen tavat, ystävyys, varmasti langettavat, Herrasta erottavat*". Vain toivottomuus jää jäljelle.

Tarvitsemme ja kaipaamme masennuksen ja haluttomuuden keskelle toivon ilmapiiriä. Sitä tarvitsemme me isät ja äidit kodeissamme nuortemme kanssa eläessämme. Sitä tarvitsemme me sananpalvelijat. Sitä tarvitsevat niin monet pettyneet ja yrityksissään epäonnistuneet, ahdistuneet, sairaat ja surevat ihmiset. Jokainen meistä.

Miten toivon ilmapiiri syntyy? Ihminen ei saa sitä aikaan, vaikka kuinka yrittäisi. On armotonta lakia sanoa toivonsa kadottaneelle: *Sinun täytyy olla toiveikas*. Meilta puuttuu siihen voima. Emme saa sitä sanomalla: *Kyllä kaikki järjestyy*.

Meitä on lukemattomia, jotka omin neuvoin ja voimin yritämme parantaa maailmaa ja kirkkoamme. Ehkä opimme vielä huutamaan avuksemme Herraa alhaalta päin.

Eikö toivon ilmapiiri synnykin vain siellä, missä Kristus on liikkeellä. Kun apostolit Paavali ja Pietari kirjoittivat ystävilleen, joilta toivon ilmapiiri oli katoamassa, saatamme kiinnittää huomiotamme siihen, etteivät he suinkaan ummistaneet silmiään puutteilta, joita seurakunnissa oli, mutta he ohjasivat ystäviään Kristuksen luokse. Eivät he ryhtyneet maailmanparantajiksi, vaan kehottivat nöyrytymään Jumalan väkevän käden alle. Silloin toivon ilmapiiri saattai säilyä silloinkin, kun seurakunta tunsivat olevansa viheliäinen ja syntinen.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Kun Kristus liikkui maan päällä, toivon ilmapiiri syntyi aina sellaistenkin keskuudessa, joilla ei ollut toivoa ollenkaan. Syntiset ja publikaanit, jotka olivat jääneet muiden hylkäämiksi ja torjumiksi saivat uuden toivon.

Syntisten ja hätääntyneiden keskellä hän liikkuu nytkin. Sinua, jonka mieli on masentunut ja josta tuntuu, että olen kaikkien hyljeksimä, elämän Herra lähestyy. Häneen turvautumalla muodostuu toivon ilmapiiri. Silloin rohjetaan veisata: "Mua auta, Herra! Mä toivon vaan, vaikkei ois toivoa ollenkaan! Nyt minut säästä. En irti päästä, käy siunaamaan."